

Ще село чи вже місто: репортаж з приміської Орлівки

Село Орлівка, підпорядковане Костянтинівській сільській раді, примикає до Сарн. Тож не дивно, що його жителі зовсім не почувуються віддаленими від райцентру, як це зазвичай буває в селах, та не помічають різниці між життям у місті й селі.

З якого боку ви в їжджали в Орлівку, таблички з назвою населеного пункту не помітите. Про початок його сповістить лише традиційний придорожній хрест. З першого погляду може здатися, що село досить маленьке. Втім, варто хоча б трохи зануритись углиб, як переконаєтесь, скільки старих будиночків і сучасних новобудов, в яких проживають 732 місцевих жителів, а також віддалених вулицок прихронує. Саме з них мешканцям доводиться добиратись до магазину понад 3 км. Серед інших труднощів, що роблять життя в Орлівці не таким комфортним, називають незадовільний стан центральної дороги та відсутність тротуарів. Справді, дорогою до Орлівської ЗОШ І ступеня їх немає, тому щодня батьки переживають за безпеку дітей, адже рух транспорту через вулицю Ковельську та село досить жвавий. На жаль, декілька тижнів тому біля початкової школи встановили новий дитячий майданчик, тож подвір'я навчального закладу не пусте навіть улітку.

Ще одним улюбленим місцем відпочинку орлівців є кар'єр. Люди з гордістю розповідають, як доглядають за водою всією громадою. Нещодавно навіть проводили «суботник». Утім, таке захоплення кар'єр викликає не в усіх, дехто з жителів досі вважає його незаконно облаштованим. До слова, за результатами дослідження Сарненського міжрайонного відділу лабораторних досліджень Рівненського обласного лабораторного центру Держсанепідслужби України, купатись там не рекомендують.

Наталія ГОНЧАР слідує за здоров'ям орлівців.

Влітку навіть лікуватись людям ніколи

У післяобідню пору у фельдшерсько-акушерському пункті, що розташований у

новій закусці люди роблять у місті. Але частенько заходять і в «Орлівку», щоб придбати щось смачненьке на місці, тому підбирає товари сумлінно, аби задовольнити смаки кожного.

Чорничний урожай Бубликів

Про сім'ю Бубликів розповіли односельці, а вже за декілька хвилин спілкування з її членами представниками стало зрозуміло чому. Вихованість, культура спілкування, взаємодопомога, працелюбність – те, що вдалося помітити в парубках відразу.

У післяобідню пору В'ячеслав, Вадим, Максим й Андрій ідуть по чорницю вже вдруге за день. Зібравши врожай першої чорничної урожай, повернулись додому, щоб допомогти сестрам по господарству, зробити необхідні справи біля будинку, а тоді знову в

Олег і Світлана Бублики виховують 6 синів і 4 доньки. У дівчат також ягідний сезон, щоправда, на подвір'ї: обривають вишні, закривають в'янення і компоти. З ними залишають і 6-річного Олега. «Бо він поки що збирає ягоди лише собі в рот», – жартує старший брат В'ячеслав.

«Доки дійду до магазину, то їсти перехочеться»

70-річна Надія Пентило проживає в селі Орлівка все зріле життя. Народилась у Зноскодах. А сюди мене купили. Колись 1 рубль 50 копійок давали за дівчину, як розписувались», – ділиться спогадами.

Каже, що за ці роки зовсім не відчула суттєвих змін у селі: «46 років живу тут, і мені однаково». Працювала на фермі, але мусила покинути, тож отримала малу пенсію. «Я не могла доробити до пенсії, бо мало дитину-інваліда. Усі ж знали, які в мене обставини та як важенько її доглядати, але кому до того діло», – обділяєсь.

За чорницями...

який, за словами бабусі, завжди їй допомагає. Тримав коня, адже робота сина

приміщенні КЗ «Обласна психіатрична лікарня с. Орлівка», відвідувачів майже не було. «У селі розпочався ягідний сезон, тож за амбулаторною допомогою звертаються нечасто, бо людям просто ніколи», – пояснила завідуюча Наталія Гончар. Вона очолює медзаклад із 2011 року. Лікарями та всім необхідним для роботи з населенням забезпечені.

Наталія Іванівна розповідає, що в селі чимало багатодітних сімей. Нині тут проживають 11 дітей до року та 258 – неповнолітніх, а також спостерігаються чотири вагітні.

Головне – задовольнити смаки клієнтів

У крамниці познайомились із місцевою підприємницею Галиною Шиловець. Магазин «Орлівка», так би мовити, центральний в Орлівці, адже за 14 років існування завоював хорошу репутацію та довіру серед жителів. Тут можна знайти як товари першої необхідності, так і господарські. Галина Гнатівна пояснює, що між Орлівкою та Сарнами хороше сполучення, тож ос-

ліс. Ввечері везуть здавати ягоди в сусідню Костянтинівку – так вигідніше.

Микола ГАМЗА, Артем СОЛОШКО та Богдан КОБРИН-ЧУК випробовують новий майданчик

Надія Пентило застали в робочому процесі – гребли сіно з онуком Миколою,

потрібна в господарстві, та й іншим служити за якусь копійку.

«А я вже була раз у газеті», – ділиться жінка. Тоді її фотографували як матір, яка випроводжає сина на війну. «Усули був там півтора року. Навіть поранення отримав. Поповиглядала мати, поплакала день і ніч. Але, слава Богу, повернувся, хоч і не таким, як був». Зараз з ним і проживає. Дочка також живе неподалік, тож часто до бабусі навідується внуки, яких у неї восьмеро, й одна правнучка.

«До магазину нам важко добиратися. Бо біля нас ніякий транспорт не їде. Така забита вулиця. А поки заїду за 3 км, то назад не можу прийти, вже ж хліба тоді не хочеться. На велосипеді їздити не вмію, то й сиди, бабо. Отак ми тут живемо», – роздуває жінка та продовжує: «От колись я жила у великому селі, там крамниць багато, все є, а тут що? Добре, що в мене велика корова подружка Марічка по сусідству. То є до кого піти, поговорити».

Тетяна КОЛЯДИЧ. Фото Василя СОСЮКА.

Галина ШИЛОВЕЦЬ, місцева підприємниця.

Надія ПЕНТИЛО на заготівлі сіна.

Пора сінокосу.